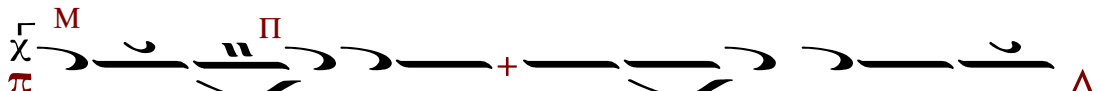

18-12-2020 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Β΄

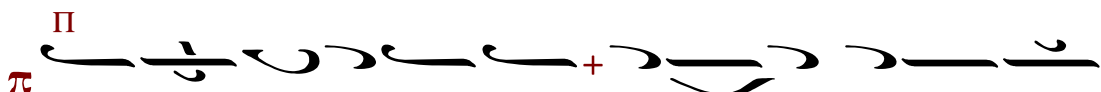
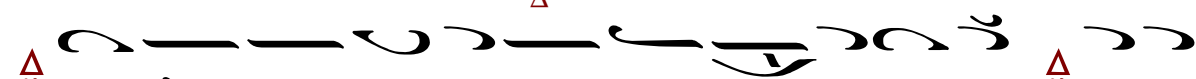

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ,
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ .

Ἦχος 4̣ Πα̣

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἦχος 4 Πα

Ἦσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

^χ_π^π₉ Ἦσον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ_Δ
 και ευ λο γησον ^Δ_Δ την κληρο νο μι αν σου
^π₉ νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δ_Δ κα τα βαρ
 βα α ρων δω ρου με νος ^π₉ και το σον φυ
 λα ατ των ^Δ_Δ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
^π₉ τε ευ μα ^Δ όξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

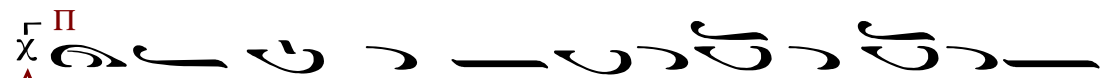
Καὶ νῦν...

Τῆ Παρασκευῆ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν, κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς ἰκεσίαις, τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἦχος ἑ Πά Δι

^χ ^Π

^Δ **Ο**ι τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄ

^Δ
 χραντε ^Δ καὶ ταῖς σαις ἰ κε σι ἰ αῖς τῶν δει

^Γ
 νῶ ὦν ἐκλυτρούμενοι ^π τῷ σταυρῷ τοῦ υἱοῦ

^π
 σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι ^π κατὰ χρέος

^Δ
 σε πάντες ^Δ εὐσεβῶς μεγαλύνομεν ^Γ ἐν ^π

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν, Σταυρώσιμα, Ἦχος β'

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός, ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη, κράζοντα, Κύριε δόξα σοι.

Musical notation with Greek text:

 Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστέ ὁ Θεός ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας ἐπὶ

 συναγῶν παντὰ τὰ ἐθνη κράζοντα Κύριε δόξα σοι

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν, σῶζε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόνηρωπε.

^Μ
^Δ
 Τον ζω ο ποιον Σταυρον της σης α
 γα θο τητος ^Δον ε δω ρη σω η μιν τοις α
 να ξι οις Κυ ρι ε ^εσοι προ σα γο μεν ει εις
 πρε σβει ει αν ^γσω ζε τους βα σι λεις και την
 πο λι ν σου ^Δει ρη νευ ον τας δι α της
 Θε ο το κου μο νε Φι λα αν θρω πε ^Δ

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Σ**ταυροθεοτοκίον

Καθορῶσα νεκρούμενον Χριστόν,
 θρηνωδοῦσα ἐβόα ἢ ἀμνάς καὶ Παρθένος. Ὠ
 μαιφονίας τόλμημα! Κρύψον σου τὸ φέγγος νῦν
 ὁ ἥλιος· ὁ κτίσας γὰρ ἅπαντα, νεκροῦται
 βουλήματι, καὶ ὁράται ὡς κριτός, ὁ τῶν
 Ἄσωμάτων μόνος Κύριος.

^Δ
^Μ
^Δ
 Κα θο ρω σα νε κρου με νον Χρι στον ^Δ
 θρη νω δου σα ε βο α η Α μνας και Παρ θε

ε ε ε νος ω μι αι φο νι ασ τολμη μα
 κρυ ψον σου το φεγ γος νυν ο η λιος ο κτι
 σας γαρ α παν τα νε κρου ται βου λη η μα τι
 και ο ρα ται ως κρι τος ο των Α σω μα
 των μονος Κυ υ ρι ος

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Σταυρώσιμα.

Ἦχος β'

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, προσκυνοῦμεν
 ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων
 ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας
 σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὖς
 ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν
 εὐχαρίστως βοῶμέν σοι. Χαράς ἐπλήρωσας τὰ
 πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ
 σῶσαι τὸν κόσμον.

Τὴν α χραν τον Ει κο να σου προ σκυ

νου μεν Αγαθε⁶ αι του με νοι συγχωρησιν
των πταισμάτων ημων Χριστε ο Θεος⁶ βου
λησει γαρ ηυ δοκησας σαρκι ανελθειν εν
τω Σταυρω^Δ ι να ρυση ους εεπλασας
εκ της δουλειας του εχθρου⁶ οθεν ευχα
ριστως βοωω^Δ μεν σοι^Δ χαρας επληρω
σας τα παντα ο Σωτηρημων^Δ παραγε
νομενος εις το σωσαι τον Κοοσμον^Δ

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁ φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἁμαρτωλοὺς, μὴ χωρίσης με τῆς ποιμένης σου ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ ζήτησόν με, Δέσποτα τὸν πλανώμενον, καὶ τῆ

ἀγία σου ποιμνη συναρίθμησον, ὁ μόνος ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ φωτισάς τα ἐπιγεία διὰ
σταυροῦ καὶ κλέσας εἰς μετάνοια
μαρτωλοῦς μη χωρίσας μετῆς ποιμνης
σου ὁ Ποιμνὸς καλὸς ἀλλὰ ζήτησον
μεδέσποτα τὸν πλανώμενον καὶ τῆ
γίᾳ σου Ποιμνησὺν ἀριθμήσον ὁ
μόνος Ἀγαθὸς καὶ Φιλόανθρωπος

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον,*

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε
Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ
τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ θάνατος
τέθνηκε, νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς
ἠξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν
ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες

δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Ἦ
Υ περ δε δο ζα σμε ε νη υ παρ
χεις Θε ο το κε Παρ θε νε υ μνου μεν σε
δι α γαρ του Σταυρου του Υι ου ου σου
κα τε βλη θη ο Α δης και ο θανατος τε θνη
κε νε κρω θεν τες α νε ε στη μεν και ζω
ης η ξι ω θη μεν τον πα ρα δει στον ε
λαβο μεν την αρ χαιαν α πολαυσιν δι ο
ευ χα ριστουν τες δο ζο λο γου ου μεν ως
κρα ται ον Χρι στον τον Θε ον η μων και μονον
πολυ ε ε ε λε ον

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν
Σταυρώσιμα. Ἦχος β'

Ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ, καὶ βοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον, ὁ ἐκουσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ καὶ βοῶ σοι
τῷ Ἀγαθῷ μνήσθητί μου Κυριε
ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου καὶ σὺν αὐτῷ με
συναρίθμησον ὁ ἐκουσίως τὰ πά
θη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ. *Μαρτυρικὸν*

Ὁ δὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου

ἐχθροῦ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν

Ge τον πε ρι βα αλ λον τα
τον ου ρα νον εν νε φε ε ε λαις ε χον
τες οι Α γι οι πε ρι βο λην εν τω κο ο ο
σμω τας βα σα νους των α νο μων υ
πε ε μει ναν και την πλα νην των ει δω
λων κα τη ηρ γη σαν αυ των ταις ι κε σι
αις ε λευ θε ε ρω σον του α ο ρα του εχ
θρου Σω τηρ και σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου, ἡ ἀσπόρως
τεκοῦσά σε, Χριστέ, καὶ μὴ φέρουσα ὄρᾱν
ἀδίκως πάσχοντα, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ
ἀνεβόα σοι· Πῶς πάσχεις ὁ τῆ φύσει ἀπαθής,

γλυκύτατε Υἱέ; ὕμνω σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Ἄ Πα ρε στω σα τω Σταυρω σου η α σπο
ρωσ τε κου σα σε και μη φε ρου σα ο ραν α
δι κως πα σχον τα ο λο φυ ρε το κλαυ
θμω και α νε βο ο α σοι πως πα σχεις ο
τη φυ σει α πα θης γλυ κυ τα τε Υι ε υ
μνω σου την ακρανα αγα θο ο τη τα

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄ . Ὁ Εἰρμὸς

Ἄτριπτον ἀσυνήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν
ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραήλ· τῷ
Κυρίῳ ἄσωμεν ὅτι δεδόξασται.

Ἦχος β΄

Ἄ τρι πτον α α συ νη θη α βρο χως
θα λατ τι ι αν α νυ σας τρι βον ο εκ
λε κτος ε βο α Ισ ρα ηλ τω Κυ ρι ω α σω
μεν ο ο τι δε ε δο ξασται

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταύρωσιν κατεδέξω, καὶ ἦλοις
προσεπάγης ἀτίμως Λόγε, πάντας τιμῆσαι
θέλων τοὺς βροτούς, τοὺς τὰ σὰ ἐκούσια, πάθη
δοξάζοντας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τείνας Σταυρῷ παλάμας, ὁ τείνας πόλον
Σῶτερ, καθάπερ δέρριν, ἐνηγκαλίσω ἔθνη καὶ
λαοὺς, τοὺς τὰ σὰ ἐκούσια, πάθη δοξάζοντας.

Σταυροθεοτόκion

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥῆσις σεπτοῦ Προφήτου, πεπλήρωται·
ρομφαία γὰρ τὴν καρδίαν τὴν σὴν διῆλθεν, ὅτε
ἐν Σταυρῷ λογχευθέντα Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν
ἔβλεψας.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄
Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως ἀγνή,
ὁμολογοῦντα Ἄχραντε, ψυχῇ καὶ στόματι,
χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ
πταισμάτων, νῦν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅλην ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον,
ἀποκειμένην ἔγνωμεν· διὸ προσφεύγοντες,
Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ
διασωζόμεθα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον,
τὸν σαρκωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων
σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ
πταισμάτων, καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅτι οἱ πιστοί, καύχημα πάντες κεκτήμεθα,
καταφυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ
ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος,
θεοχαρίτῳτε.

Ἦδὴ α΄ τοῦ Μηναίου

Ἦχος α΄

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά...

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θείαις φαιδρυνόμενος αὐγαῖς, τῆς σεβασμίου Τριάδος Ἀοίδιμε, πίστει τοὺς τιμῶντάς σου, τὴν φωταυγῆ καὶ ἱερὰν πανήγυριν, σοῦ ταῖς ἰκεσίαις, φωτὸς μετόχους ἀνάδειξον. (Δίς)

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔχων λογισμὸν φωτοειδῆ, καὶ δεκτικὸν καθαρῶν ἐπιλάμψεων, μόνον ἐπεπόθησας, τὸ ὄντως Ὄν, ὡς νουνεχῆς καὶ φρόνιμος, Μάρτυς ἀθλοφόρε, καὶ τούτου πίστει τετύχηκας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδρῶσιν ἐνθέοις ἀληθῶς, τὰ τῆς σαρκὸς ἀμαυρώσας φρονήματα, αἵμασιν ἀθλήσεως, τοὺς θολεροὺς χειμάρρους ἀπεξήρανας, τῆς πολυθειῖας, θεόφρον Μάρτυς πολύαθλε.

Δόξα...

Ὅμιλον προσῆξας Ἀθλητῶν, διδασκαλίαις σου θείαις τῷ Κτίσαντι, πᾶσαν τὴν διάνοιαν, τῶν διωκτῶν καταβαλὼν τῇ χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου, μεθ' ὧν πρεσβεύεις σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Νέον ἀπεκύησας Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων
Πατρὶ συννοούμενον, φύσεως καινίσασα, νόμους
ἀγνή, Παρθενομήτορ ἄχραντε, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν,
σεπτῇ καὶ θείᾳ γεννήσει σου.

Κανὼν Σταυρώσιμος,

ᾠδὴ γ΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμὸς

Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμα μου ἐν τῷ ψάλλειν, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ βότρυς ἐπὶ ξύλου τῆς ἀφθαρσίας, κρεμάμενος, ἀπέσταξε θεῖον γλεῦκος, καρδίας κατευφραῖνον τὰς τῶν ἀνθρώπων, κακίας παῦνον δέ, τὴν μέθην πάντοτε, Ἰησοῦς ἡ λύτρωσις τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐψώθης ἐπὶ ξύλου ἐθελουσίως, καὶ πᾶσαν διαβόλου κακοπραγίαν, κατέρραξας, πεσόντας δὲ τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὴν ἀπώλειαν, γνώμης στρεβλότητι, Ἰησοῦ ἀνύψωσας, πολυέλεε.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γεραίρουσί σε τάξεις τῶν Ἀσωμάτων· τὸν πάντων γὰρ Δεσπότην σωματοφόρον, ἐκύησας τὸν λύσαντα διὰ ξύλου, δεσμίους ἅπαντας, Κόρη Θεόνυμφε, καὶ πιστοὺς συνδήσαντα τῇ στοργῇ αὐτοῦ.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
ᾠδὴ γ΄. Ἦχος β΄

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πρεσβείαις σου Ἀγνή Θεὸν ὄν ἔτεκες,
παράσχου εὐΐλατον σοῖς ἰκέταις, τοῖς
προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς
προσκυνοῦσί σου τὴν κύησιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον,
Παρθένε δεινῶς ἐκταραττομένης, ἣν εἰρήνευσον
Πανύμνητε, ἀεὶ ταύτην κινδύνων διασώζουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅλην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον,
Παρθένε ἐλπίς μου καὶ προστασία, πειρασμῶν
καὶ περιστάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με
Θεονύμφευτε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον,
ἀγκάλαις ὡς φέρουσα Θεομητορ, ἐξ ἀγνοίας καὶ
πωρώσεως, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νῦν καθικέτευε.

ᾠδὴ γ΄ τοῦ Μηναίου

Ἦχος α΄

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στρατὸν ἐπαγόμενος σεπτόν, τῆς θείας ὀπλοῖς πίστεως, ὠχυρωμένον Μάρτυς ἀήττητε, τὰς παρατάξεις τοῦ πολεμήτορος, καὶ τὰ πανουργεύματα τῶν Τυράννων ἅπαντα, καταβάλλεις τῷ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐρείσας ἐν πέτρᾳ νοητή, τὰς βάσεις τῆς καρδίας σου, εὐσεβοφρόνως Μάρτυς πολύαθλε, οὐ παρετράπης τοῖς μηχανήμασι, τοῦ δολίου δράκοντος, ἀλλὰ πᾶσιν ἔρεισμα, εὐσεβείας ἐν Πνεύματι γέγονας.

Δόξα...

Βελῶν ἐκκεντήσεις χαλεπάς, ὑπέφερες δεσμούμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου Μάρτυς τεινόμενος, Θεοῦ δὲ θεία δυνάμει ἔνδοξε, ἀσινῆς ὀλόκληρος, αὔθις ἀπεδείκνυσο, καταισχύνων ἐχθροῦ μηχανήματα.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ἄγίασμα ὠφθης νοητόν, τοῦ πάντας ἀγιάζοντος, καὶ καθαρὸν Πανάμωμε σκήνωμα· ἐκ σοῦ γὰρ ὠφθη Θεὸς σαρκούμενος, καὶ διπλοῦς ταῖς φύσεσι, κόσμῳ γνωριζόμενος, ἐν μιᾷ ὑποστάσει Θεόνυμφε.

Κάθισμα

Ἦχος α΄

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Τῷ βίῳ τῷ φαιδρῷ, συναστράπτοντα ἔχων τὸν λόγον ἱερῶς, ἐφειλκύσω ἀγέλας, πιστῶν πρὸς εὐσέβειαν, μεθ' ὧν χαίρων ἐνήθλησας, πᾶσαν κάκωσιν, ὑπενεγκῶν τῶν Τυράννων· ὅθεν σήμερον τὴν παναγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἦ θαύματος φρικτοῦ! ὦ καινοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἀγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψε, τανυσθέντα σε Κύριε, πῶς ἀδέκαστε, Κριτὰ ἀπάντων καὶ Λόγε, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακέκρισαι;

Ἦδὴ στ΄.

Ἦχος α΄.

Ὁ Εἰρμός

Εκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

$\begin{matrix} \Gamma \\ \chi \\ \pi \\ \rho \end{matrix}$	Π								
Ε	κυ	κλω	σεν	η	μα	ε	σχα	τη	α

βυ υσ σος ουκ εστιν ο ρυ ο μενος ^πε
λο γι σθη μεν ως προ βα α τα σφα γης ^χσω
σον τον λα ον σου ο Θε ος η μων ^Δσυ
γαρ ι σχυς των α σθη νου ουν των ^Δκαι ε πα
νο ορ θωω σι ι ι ις ^π

Κοντάκιον

Τῆς Τετάρτης τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῆ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρομύς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο

Τῆς ΙΗ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ζωῆς, Τραγκυλίνου, Νικοστράτου, Κλαυδίου, Κάστορος, Τιβουρτίου, Καστούλου, Μαρκελλίνου καὶ Μάρκου.

Στίχοι

Σεβαστιανὸς τῶν πλάνης σεβασμάτων

Καταφρονήσας τύπτεται τὸ σαρκίον.

Ὁγδοάτη δεκάτη Σεβαστιανὸς ῥοπαλίσθη.

Ζωὴ πρὸς ὕψος ἐκ κεφαλῆς ἠρμένη,

Καπνῷ δυσώδει λαμβάνει ζωῆς τέλος.

Ναί, βάλλετε σφοδρῶς με συχνοῖς τοῖς λίθοις,

Ἐκ καρδίας ἔκραζεν ὁ Τραγκυλῖνος.

Καὶ τοὺς περὶ Κλαύδιον ὧδε τακτέον.
Οὓς, κἄν βυθὸς συνέσχεν, οὐρανὸς φέρει.
Τιβουρτίου τέμνουσι τὴν θείαν κάραν,
Σύ μου Θεὸς κράζοντος, ὦ Θεοῦ Λόγε.
Κάστουλον εἶλκον εἰς ἀπωλείας βόθρον.
Ὡς δ' οὐχ ὑπεῖξε, γῆς ἐνεβλήθη βόθρω.
Ἐχθρῶν παγέντες, οἷα λόγχοι, καρδίας,
Νύττεσθε λόγχοις, Μάρκε καὶ Μαρκελλῖνε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Εὐβιότου.

Στίχοι

Ἦθλησεν Εὐβίωτος ἄχρῖς αἱμάτων,
Βίου δὲ τέρμα εὔρε χωρὶς αἱμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς
ἡμῶν Φλώρου, Ἐπισκόπου Ἀμινσοῦ.

Στίχοι

Εἶκων ὁ Φλώρος τῇ πάλαι κατακρίσει,
Εἰς γῆν ἀπῆλθε· γῆ γὰρ ἦν, καὶ τί ξένον;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Φωκᾶ καὶ Ἐρμούλου, διὰ ξίφους
τελειωθέντων.

Στίχοι

Ἔγωγε τμηθῶ πρῶτον, Ἐρμούλος λέγει.
Οὐ, φησὶ Φωκᾶς, ἀλλ' ὁ Φωκᾶς Ἐρμούλε.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ζακχαίου διακόνου, καὶ Ἀλφειοῦ ἀναγνώστου, ἀθλησάντων ἐν Καισαρεία.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ θαυματουργοῦ Σοφίας καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ σεβασμίου Οἴκου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Χαλκοπρατείσις.

Καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ Συγκέλλου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι

Οὐκ, εἰ τελευτᾷς Μιχαήλ, τοῦτο ξένον·

Ἄλλ' εἰ θανὼν ζῆς, ὡς περ οὖν ζῆς ἀξίως.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἦχος α' . Ὁ Εἰρμὸς

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Εν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Ἦχος Ἱ Πά

Π
ἄ νου μεν εὐ λο γου μεν και προ σκυ

νου μεν τον Κυ ρι ον

Ἐν κα μι νω παι δες Ισ ρα ηλ ως εν χω

νευ τη ρι ω τω καλ λει της ευ σε βει ας κα

θα ρω τε ρον χρυ σου α πε στιλ βον λε γον τες

εὐ λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι

ου τον Κυ ριον υ μνει τε και υ πε ρυ

ψου τε εις παν τας τους αι ω να α α ας

Τιμωτέρα πρώτου ἤχου.

Ἦχος 4 Πα
Π

Στίχος α' ^χ ^π ^Μ
Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ υ ρι ον ^π και η γα λ λι α σε το

^χ ^Μ
πνευμα μου ^Δ ε πι τω Θε ω τω σωτη ρι

μου ^Δ

^Π
^Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ι ιμ και εν δο ζο τε ε ραν ^Δ α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δ την α δι α φθο

ρως ^Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π την ον τως Θε

^Π ο το κον Σε μεγα λυ νο μεν ^π

Στίχος β' ^χ ^π ^Μ
^π Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυ του ^π9 ι δου γαρ α
 πο του νυν ^χ ^π9 μα κα ρι ου σι με πασαι αι
 γε νε αι ^Δ ^Α
^Π ^Δ ^Α Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
 βι ι ι ιμ και εν δο ζο τε ε ραν ^Δ ^Α α συγ
 κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^Δ ^Α την α δι α φθο
 ρως ^Δ ^Α Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π9 την ον τως Θε
^Π ο το κον Σε μεγα λυ νο μεν ^π9
 Σπύχος γ' ^χ ^Μ ^Π ^π9 ^Α ^Α τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο Δυ να τος και α γι ον το ο
 νο μα αυ του ^π9 και το ε λε ος αυ του ^χ ^Δ ^Α

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις

αυ τον Δ

Π
 Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ι ιμ και εν δο ζο τε ε ραν Δ α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φιμ Δ την α δι α φο

ρωσ Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν π την ον τως Θε

Π ο το κον Σε μεγα λυ νο μεν π

Σπύχος δ^v χ^m π ϵ ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

νι αυ του π δι ε σκορ πι σεν χ π υ πε ρη

φ αν ους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

Π
 Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ι ι μ και εν δο ζο τε ε ραν α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον Σε με γα λυ νο μεν

Στίχος ε' Χα θει λε δυ να στας α πο θρονων

και υ ψω σε τα πει νους και πει νων τας ε

νε ε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε

ζα πε στει λε κε νους

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι μ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον

τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ

^N ^Π

νο μεν ^π

Στίχος στ' ^χ ^π Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε ε ους ^π ^Γ κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η

μων ^Γ ^χ ^π τω Α βρα αμ και τω σπε ρμα τια του

ε ως αι ω νος ^Γ ^π

^Μ ^Π ^Γ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι μ

^Γ ^π και εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε

^Μ ^Π ^Γ ρα φι μ ^π την α δι α φθο ρως ^Γ ^π Θε ον Λο

γον τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον Σε με γα

λυ νο μεν π

Είτα ψάλλεται

Ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης τοῦ κανόνος τοῦ μηναίου.
Ἦχος α'.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη
βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος. Καὶ νῦν καθ' ἡμῶν,
τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι
αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε,
ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

χ π
π γ
Τυ υ πον της α γνης λο χει ας σου π
π
π γ
πο λου με νη βα τος ε δει ξεν α φλε κτος π
π
π γ
και νυν καθ' η μων των πει ρασμων αγρι αι νου
π
π γ
σαν π κα τα σβεσαι αι του ου μεν την κα μι νον
π
π γ
ι να σε θε ο το ο κε α κα τα παυ στως
π
π γ
με γα λυ υ νο ο μεν π

Ἦχος Ἱ Πα

^χ_π⁹ Ἄ ξι ον εστιν ως α λη θως ^Δμα κα ρι
 ζειν σε την Θε ο το κον ^π₉ την α ει μα κα
 ρι στον και πα να μω μη τον ^Δκαι μη τε ρα
 του Θε ου ημων ^π₉ την τι μι ω τε ραν των
 Χε ρου βιμ ^Δκαι εν δο ζο τε ραν α συγ
 κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^Δτην α δι α φθο
 ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν ^Δτην ον τως Θε
 ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο με ε εν ^π₉

Ἐξαποστειλάρια

Τῆ Παρασκευῆ:

Ἦχος β΄

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον

Ἦχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως
τεκοῦσα, καὶ θρηνωδοῦσα ἐβόα· Οἶμοι,
γλυκύτατον Τέκνον! πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν
μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ΄ (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἕρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄ (149)

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Ἀινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἀινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Ἀινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Σ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Σ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀποστίχα τῶν Αἰνῶν

Σταυρώσιμα

Ἦχος Πα

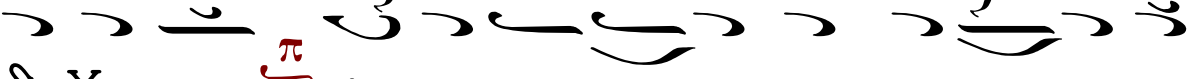
Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν
χαρισμάτων ἀεὶ ἐντροφῶντες, καὶ κακοῦργον
ἀντ' εὐεργέτου, ἤτοῦντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων
φονευταί, ἐσιώπας δὲ Χριστὲ φέρων αὐτῶν τὴν
προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς
φιλάνθρωπος.

 Σταυρωθήτω ἔκραζον οἱ τῶν σῶν χα

 ρισμάτων ἀεὶ ἐντροφῶντες καὶ κακοῦρ

 γοναντ' εὐεργέτου ἠτοῦντο λαβεῖν

 δικαίων φονευταί ἐσιώπας

 δε Χριστὲ φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν

 παθεῖν θέλων καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς φιλάνθρω

 πος

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἐκουσίως πτωχεύσας, τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδάμ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἦλθες ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε δόξα σοι.

Ἐκουσίως πτωχεύσας τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδάμ Χριστὲ ὁ Θεός ἦλθες ἐπὶ γῆς ἐκ Παρθένου σαρκωθείς καὶ σταυρὸν κατεδέξω ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ Κυριε δόξα σοι

Στίχ. β'. **Κ**αὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον. *Μαρτυρικὸν*

Υπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὧ ἄθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς οὐρανοὺς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ κατὰ κόσμον ὅλον, δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα. Ἱερεῖς καὶ βασιλεῖς προσκυνοῦσι, καὶ λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι, συνήθως βοῶμεν· Ὑπνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Μαρτυρικὸν

π **Υ** περ Χριστου παθοντες με
εχριθαναατουω Αθλοφοροι μαρτυρες
π ψυχας μεν εχετε εις ουρανουσενχειρι
Θεου *Δ* και κατακοσμονολονδορυφορει
ται υμωνταλειψανα *π* Ιερεις και Βα
σιλεις προσκυνουσι *π* και λαοι παντες ε

πα γαλ λο με νοι συμ φω νως βο ω μεν ^π υ
πνος τι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ου ^π ο θα
να τος των ο σι ων αυ του ^π

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
‘Ότε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

Ότε ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμνάς, ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἐώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις, ὠλοφύρετο ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύουσα ἔλεγε· Πῶς θνησκεις, Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ῥῆξαι, καὶ θανάτου λυτρῶσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου Φιλάνθρωπε.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

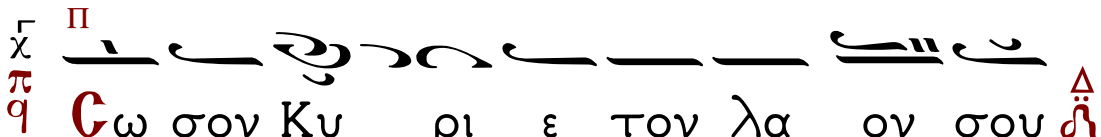
Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἦχος 4 Πα

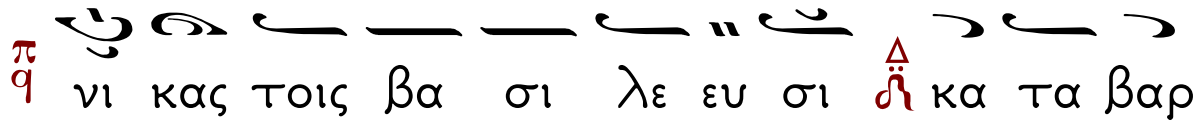
Κῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

^χ_π^π

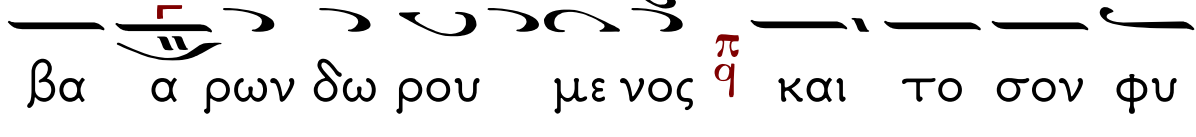
^π₉ **Κ**ωσον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ_Δ

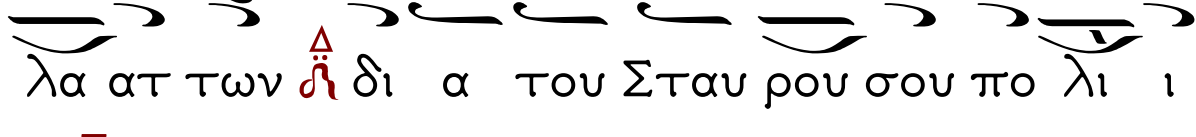
 και ευ λο γησον ^Δ_Δ την κληρο νο μι αν σου

^π₉

^π₉ νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δ_Δ κα τα βαρ

 βα α ρων δω ρου με νος ^π₉ και το σον φυ

 λα ατ των ^Δ_Δ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

 τε ευ μα ^π₉

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῇ Παρασκευῇ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Ἀχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

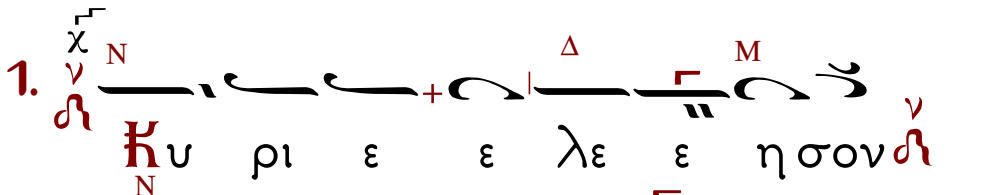
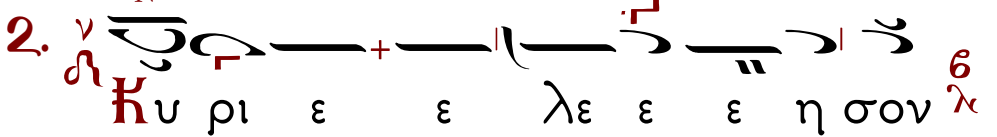
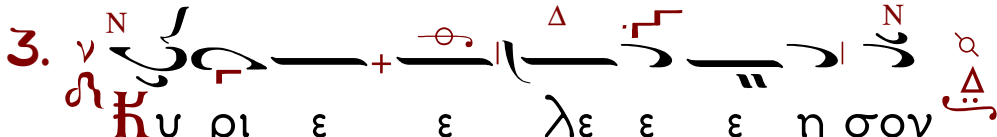

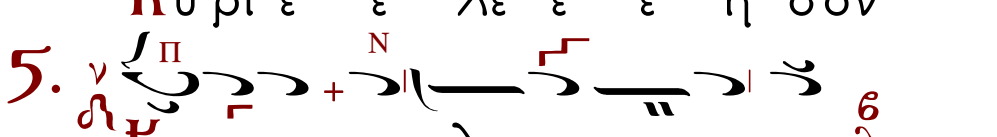
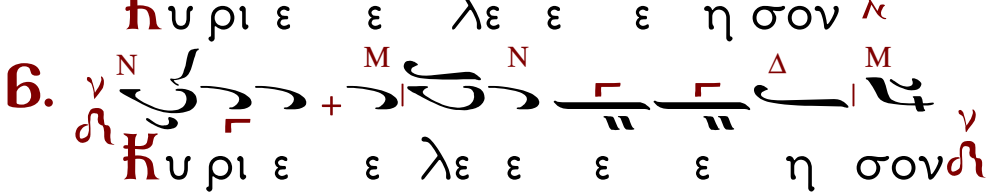
Ἦχος ἶ Πα̇ Δι

^Π ^Γ
^Δ ^Α ^Α αχραντε θε ο το ο κε η εν ου
 ρα νοις ευ λο γη με ε νη και ε πι γης δο
 ξο λο γου με ε ε νη ^ζ χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ
 τε ^π ⁹
 ε ε

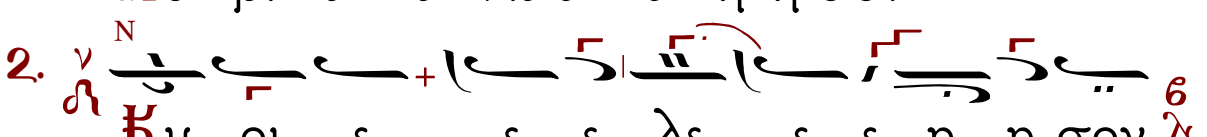
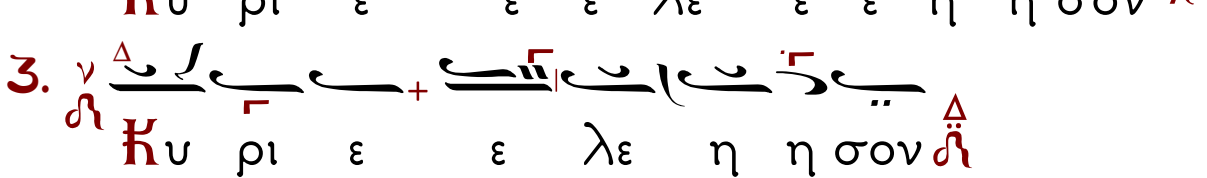
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργία

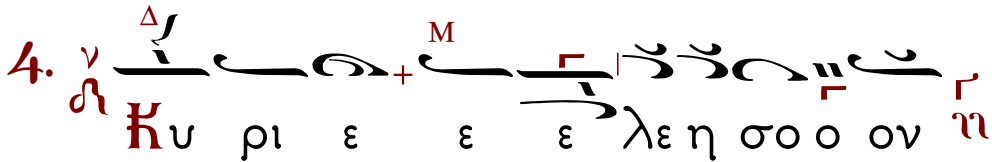
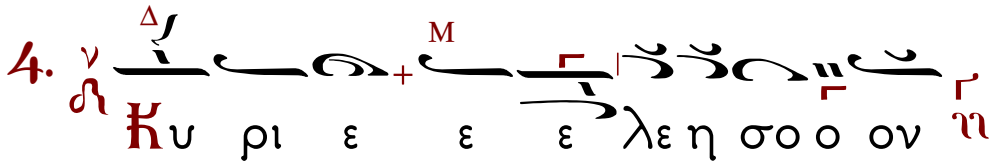
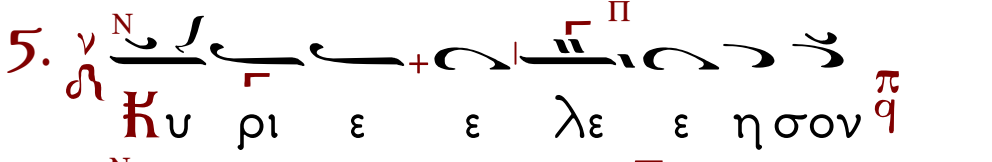
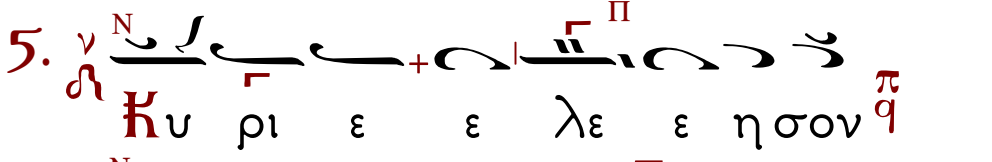
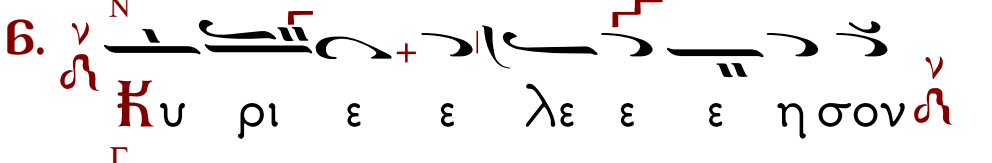
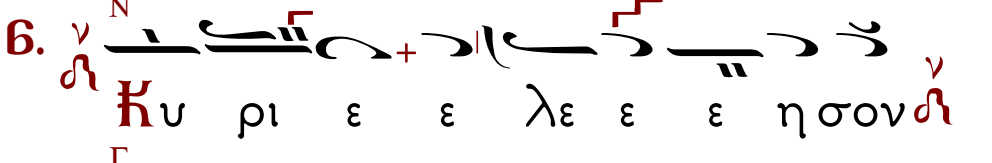
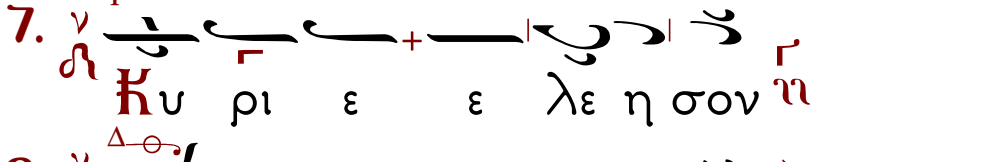
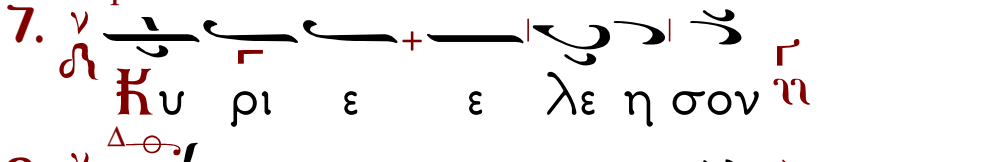
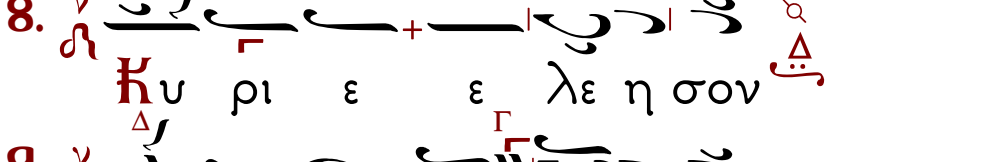
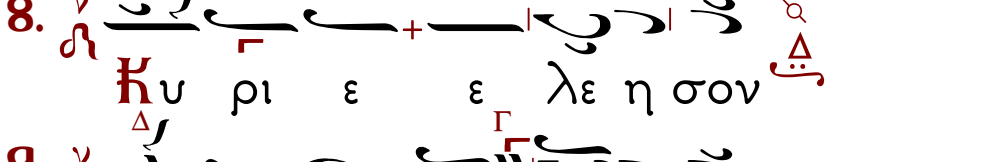

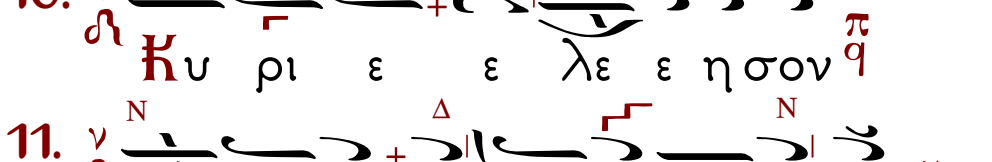
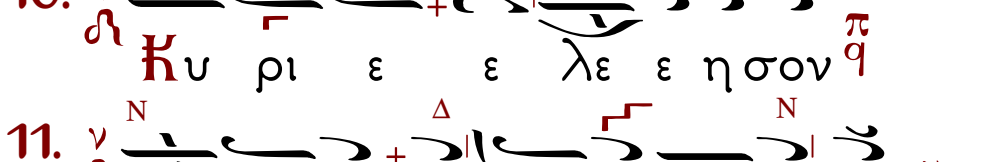
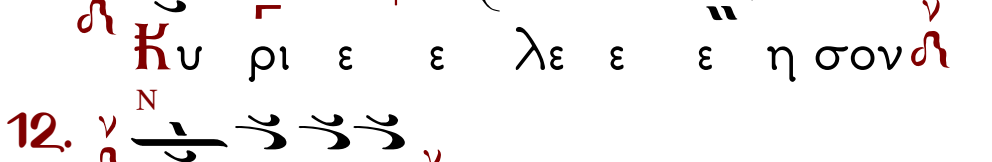
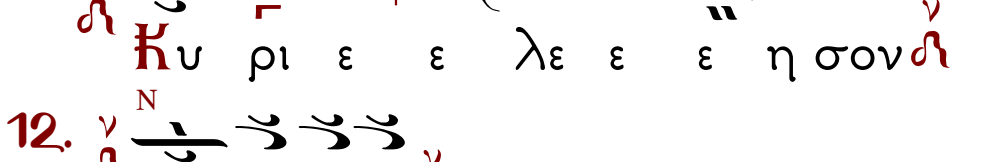

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

ᾠχος πλὴν ᾠῆς

- 1. **Κυριε ελεεησον**
- 2. **Κυριε ελεεησον**
- 3. **Κυριε ελεεησον**
- 4. **Κυριε ελεεησον**
- 5. **Κυριε ελεεησον**
- 6. **Κυριε ελεεεησον**

ΕΤΕΡΑ

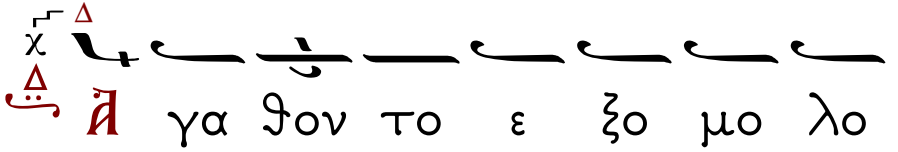
- 1. **Κυριε ελεεηησον**
- 2. **Κυριε εελεεηησον**
- 3. **Κυριε ελεηησον**

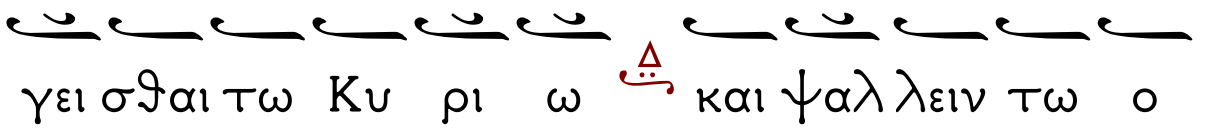
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. **Γ**οι Κυ ρι ε

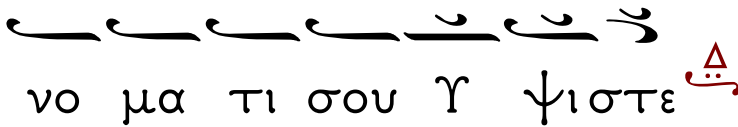
Ἀντίφωνο Α΄

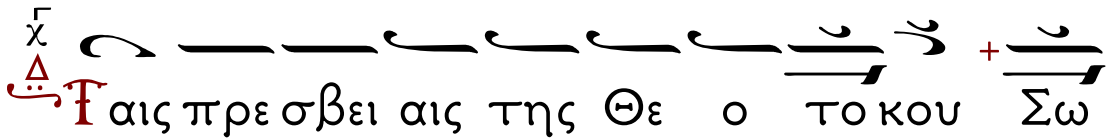
Ἦχος Δι

 Ἄ μη ην

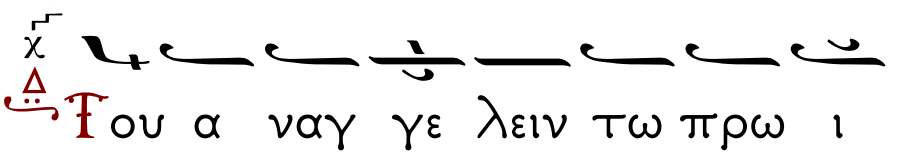
Στίχ. α΄ Ἄ γα θον το ε ζο μο λο

 γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψα λλει ν τω ο

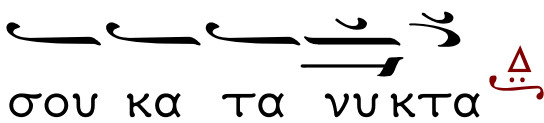
 νο μα τι σου Υ ψι στε

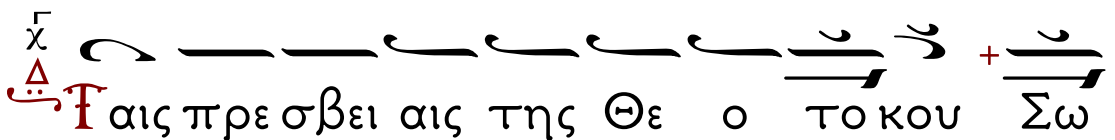
 Γ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

 τερ σω σον η μας

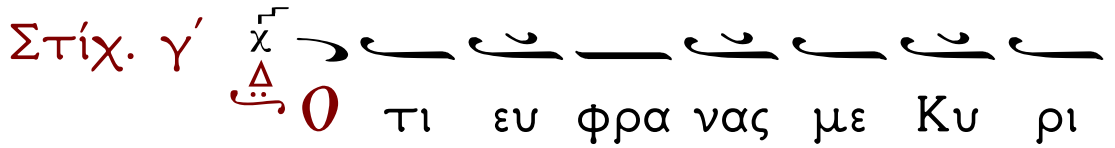
Στίχ. β΄ Γ ου α να γ γε λει ν τω πρω ι

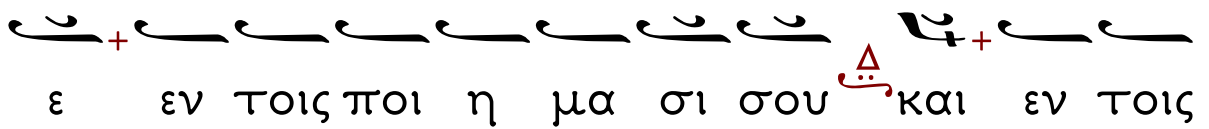
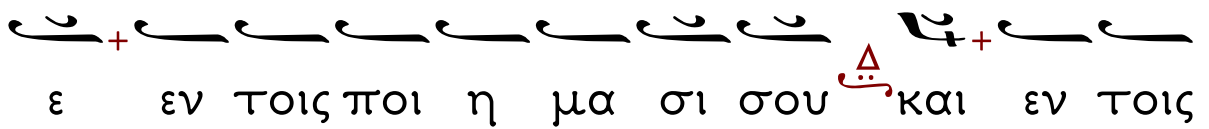
 το ε λε ος σου και την α λη θει αν

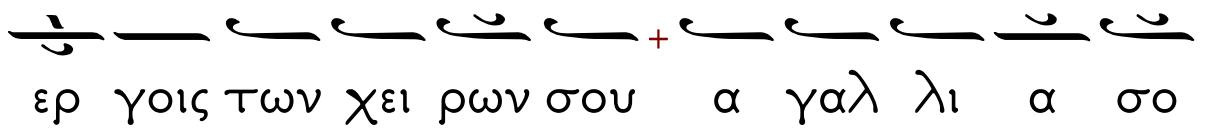
 σου κα τα νυ κτα

 Γ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

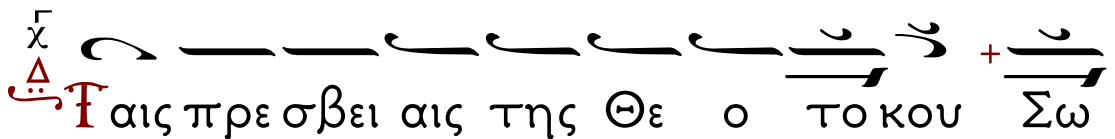
τερ σωσονημας

Στίχ. γ' **Ο** τι ευφρανας με Κυρι

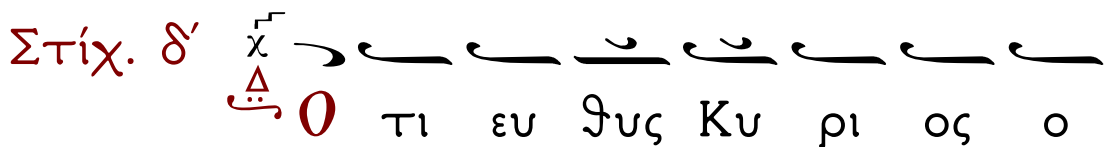
 εν τοις ποιημασι σου και εν τοις

 εργοις των χειρων σου αγαλλιασο

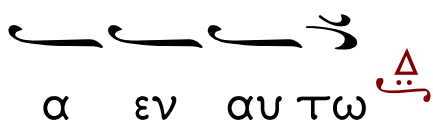
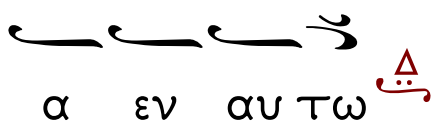
 μαι

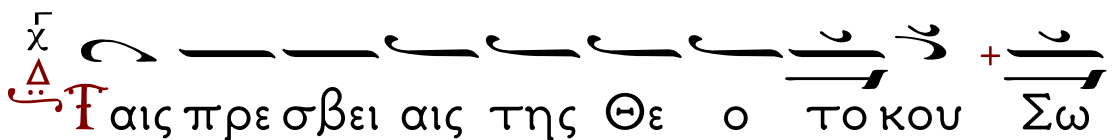
 Γαις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσονημας

Στίχ. δ' **Ο** τι ευθυς Κυριος ο

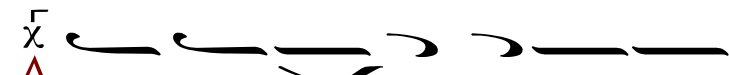

 Θεος ημων και ουκ εστιν αδικι

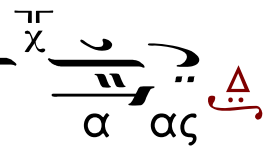
 α εν αυτω

 Γαις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρί...Και νυν...

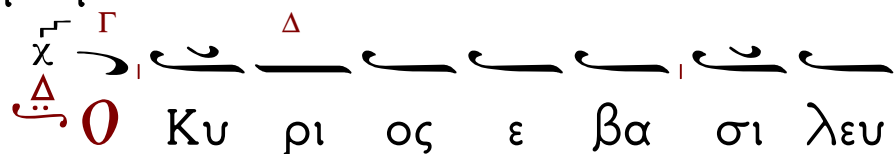
Το τελευταίον.
Ταισ πρεσβειαισ της Θεο

το οκου Σωτερ σωσον ημα α ας

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος Δι

Ἄμην

Στίχ. α'

Ο Κυριος ε βασιλευ

σεν ευπρειαν ε νεδυσατο

νεδυσατο Κυριος δυναμιν και

περιεζωσατο

Πρεσβειαισ των αγιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. β΄

Και γαρ ε στε ρε ω σε την
οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. γ΄

Θαυ μα στοι οι με τε ω
ρι σμοι της θα λα σσης

θαυ μα στος εν υ
ψη λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. δ' ^χ ^Γ ^Δ
Τα μαρτυρία σου επι

στω θησαν σφοδρα ^Δ τω οικω σου πρεπει

αγιασμα Κυρι εεις μακροτη

τα ημερων ^Δ

^Δ ^Β
Πρεσβειαις των αγιων σου ^Δ σωσον η

μας Κυρι ε ⁶

^χ ^Δ
δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι ^Δ

^Δ
και νυν και αι καιεις τους αιωνας

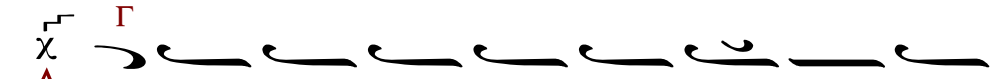

των αιωνων Αμην ^Δ

^Μ ^Δ ⁺
Ομογενης Υιος και Λογος

του Θεου ^Δ α θανατος υπαααρχων
⁶ και καταδεξαμενος διατηνη
 μετερανσωτηρι ι αν ^Δ σαρκω θη
 ναι ^{ζ'} εκ της Α γι ασ Θε ο τοκου ^Δ και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ασ ^Δ α τρε επτωσε
 αν θρωπη σας ⁶ σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος ^Δ θαναατωω θανα τον πατη σας ^λ ει
 εις ων ^λ της Α γι ασ Τρι αδος ^Δ συνδο ζα
 λο ομενος τω Πα τρι ^Δ και τω Α γι ω Πνευ
 ματι ^λ σωσον η μα ^Δ α ας ^Δ

Ἀντίφωνο Γ΄

Ἀντίφωνο Γ΄
Ἦχος Δι

Στιχ. α΄ ^Γ ^χ
^Δ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
 τω Κυ ρι ω ^Δ α λα λα ζω μεν τω Θε ω
 τω Σω τη ρι ημων ^Δ
^Γ ^χ
^Δ Γω σον η μα ασ Υι ε Θε ου ^Δ ο
 εν Α γι οις θαυ μα στος ^Δ ψαλ λον τας Σοι
 αλ λη λου ι α ^Δ

Στιχ. β΄ ^Γ ^χ
^Δ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
 του εν ε ζο μο λο γη σει ^Δ και εν ψαλ
 μοις α λα λα ζω μεν αυ τω ^Δ
^Γ ^χ
^Δ Γω σον η μα ασ Υι ε Θε ου ^Δ ο

εν Α γι οισ θ αυ μα στος ψα λ λον τας Σοι

α λ λη λου ι α

Στιχ. δ' ^χ Ο τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οισ θ αυ μα στος ψα λ λον τας Σοι α λ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Ἰ
Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω Ἐ
ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θ αυ μα στος ψα λ λ ο ν τ ας
Σοι α λ λ η λ ο υ ι α

Ἀπολυτίκιον

Γ̣ Π
χ̣ π̣ ρ̣
Ϟω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου ς̣
+ και ευ λο γησον ς̣ την κληρο νο μι αν σου
π̣ ρ̣
νι κας τοις βα σι λε ευ σι ς̣ κα τα βαρ
βα α ρων δω ρου με νος π̣ ρ̣ και το σον φυ
λα ατ των ς̣ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
τε ευ μα π̣ ρ̣

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

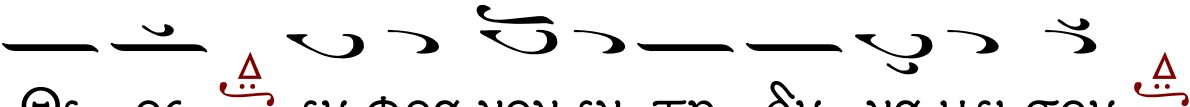

Κοντάκιον

Τῆς Τετάρτης τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῆ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

 Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκουσι

 ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει

 α τους οικ τι ρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο

 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου

 τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη

 γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

μα χι αν ε χοι εν την σην ^Δ ο πλον ει
ρη η νης ^{ζ'} α ητ τη τον τρο ο παι ο ^χ
ο ον ^Δ

**ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΗ΄ ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **1:15-16; 2:1-10**

Τέκνον Τίτε, πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιαμμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι. Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ. Πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ. Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστάματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μὴ οἴνω πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους, σώφρονας, ἀγνάς, οἰκουροὺς, ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημηῆται. Τοὺς

νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν, περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα, ἀφθαρσίαν, λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῆ μηδὲν ἔχων περὶ ἡμῶν λέγειν φαῦλον. Δούλους ἰδίους δεσπότης ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθὴν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κοσμῶσιν ἐν ἡμῖν.

Ἀλληλούϊα Ἦχος α΄

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος λ̣ή Πά̣

χ̣ Π Ν Π
π̣ π̣
Α̣ Κυρι ε ε λε η σον Α̣

π̣ π̣ + ♂ π̣ π̣ π̣
Α̣ Κυρι ε ε ε λε η σον Α̣

π̣ π̣ + — π̣ π̣ π̣ π̣
Α̣ Κυρι ε ε ε λε η σον Α̣

π̣ π̣ ♂ π̣ π̣
Α̣ Κοι Κυρι ε Α̣

π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ χ̣
Α̣ Α̣ μη η η η η ην ḡ

χ̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣
ḡ Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ Α̣

π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ Ἔτερον.
Α̣ Κοι οιοιοι οιοι Κυρι ε Α̣

π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣
Α̣ Κοι Κυρι ε Α̣ ε ε ε ε ε Α̣

π̣ π̣ π̣ π̣
Α̣ Α̣ α̣ α̣ μην Α̣

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἅγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὥς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

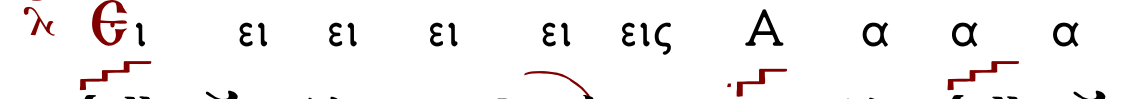
ᾠχος λ' ᾠ Πα Ἐναρμόνιος

Π
Χ
Π
Α
Ε
ει
ει
εις
Α
γι
ος
Π
ει
ει
εις
Κ
υ
ρι
Ι
Ι
ος
Ι
η
σου
ς
Χ
ρι
στο
ς
Χ
ει
ς
δο
ξαν
Θ
ε
ου
Π
α
τρ
ος
α
μ
ην
Π

Ἦχος Γ΄τος
λ

 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς Α α α α

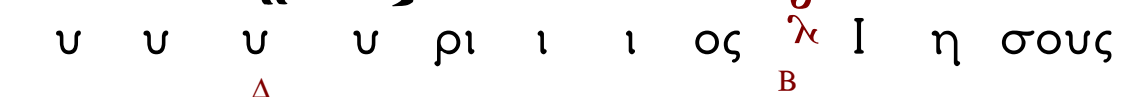
 γι ι ι ος εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους

 Χρι ιστος εἰς δο ο ο ζαν Θε ου Πα τρος

 Α α μην

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

^π ^π
^χ ^π
^η ^η
 Χρι στε ε το φως το α λη θι νον το
 φω τι ζον και α γι α α α α α ζο
 ον παν τα α αν θρω πον ερ χο ο ο με
 νον ει εις το ον κο ο ο ο ο ο ο ο
 σμον ^π ^η ^κ ^ο
 ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
 μα ας ^χ ^η ^π
 το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
 που ου ου σου ^χ ^η ^π ⁺
 ι να εν αυ τω ο ψω
 ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
 ο σι ι ι τον ^π ^η ^ο
 και κα τε ευ θυ υ υ
 υ νο ον ^Δ ^η ^κ
 τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ω ν ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ω ν ε εν το ο ο λω ω ω ν σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^π και πα αν τω ω ν
σου ου των Α γι ω ω ω να μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῆ Παρασκευῆ (Σταυρώσιμον)

Ἦχος Δ΄ Δι' ΑΓΙΑ

ἰ̣ λ̣ Δ
ση̣ μ̣ει̣ ω̣ ω̣ θ̣η̣ η̣ η̣ ε̣φ̣ η̣ μα̣ς Δ
το̣ φω̣ ω̣ ως̣ του̣ προ̣ σω̣ που̣ ου̣ σου̣ ου̣ Κυ
υ̣ ρ̣ι̣ ι̣ ι̣ ε̣ Δ ε̣ ε̣ ε̣ δω̣ ω̣ κα̣ς̣ ευ̣ φρο
συ̣ υ̣ υ̣ υ̣ υ̣ ν̣η̣ν λ̣εις̣ τα̣ α̣ α̣ς̣ καρ̣ δι̣ ι
ι̣ ι̣ α̣ς̣ η̣ η̣ η̣ μ̣ων Δ Αλ̣ λη̣ λου̣ ι̣ ι̣ α
α̣ α̣ α̣ Δ

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

Ψαλμός 73ος

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

λ̣ ^Π κ̣ Δ
 π̣ ρ̣ **Ω** τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
^Π
 με ε ε σω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο
^{κ̣}
 ο Θε ε ε ο ο ο ο ος ^{χ̣ η̣} Α α αλ
^Δ ^Μ
 λη η λου ου ου ι α ^Δ
^Π Δ κ̣ Δ
 π̣ ρ̣ **Ο** θε ος βα σι λε ευς η η μων προ
^Π
 αι ω ω ω νων ^Δ ειρ γα σα το σω ω ω τη
^Π
 ρι ι ι ι αν εν με ε ε σω τη ης γη
^Δ ^Μ
 η ης Α αλ λου λου ου ου ι α ^Δ
^Π Δ
 π̣ ρ̣ **Σ** υ ε κρα ται ω σας εν τη δυ να

α μειει σου την θ α α λα α α ασσαν

συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των

δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το ο

ος Α αλ λη λου ου ου ου ι α

ου δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει

μα α α αρ ρους συ ε ζη ρα α νας πο τα μου

ου ους Η η η η θ α α μ Α α α λ λη

λου ου ι ι α

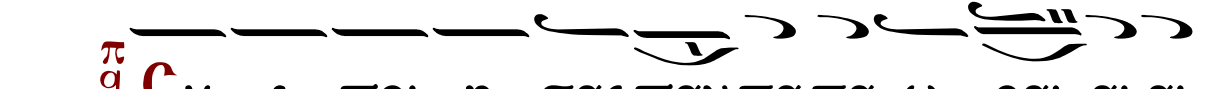
η ε στι ι ν η η η με ε ε ρα και ση η

ε ε ε στι ι ν η η η νυξ Συ κα τηρ

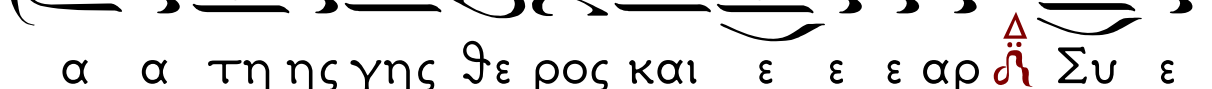
τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο

 ο ον ^χ ἄ Α ααλ ληλουου ι ι α ^π

^π **Ϟ**υ ε ποι η σας παντα τα ω ραι αι αι

 α α της γης θε ρος και ε ε ε αρ ^Δ **Ϟ**υ ε

 ποι οι η σας α αυ τα α α Α ααλ λη

 λου ου ι ι α ^π

^κ ^π **Ϟ**να στα ο ο Θε ε ε ος ε πι

 βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου μη ε πι

 λα θη της φωνη ης των οι οι κε τω ω ω ω ν

 σου ου ου ^χ ἄ Α α α λη ου ου ι ι α ^π

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς. Ψαλμός 73ος
Ἡμετέρας καταγραφῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

λ̣ Π
π̣ ρ̣
Ω τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
Π
με ε ε σω τη η ης γης Δ Χριστε ε ε ο
Δ
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος χ̣ ρ̣ Α α αλ
ρ̣
λη η η λου ου ι ι ι α α α π̣ ρ̣
Π
π̣ ρ̣
Ο θε ος βα σι λε ευς η η μων χ̣ ρ̣
Δ
προ αι ω ω ω νων Δ ειρ γα σα το σω ω ω τη
Π
ρι αν εν με ε ε σω τη ης γη η ης χ̣ ρ̣
ρ̣
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
ρ̣
α α α π̣ ρ̣

^Π
^{π ρ} **Ε**υ ε κρα ται ω σας εν τη δυ
^Δ ^Κ
να α μειει σου την θα α α λα α α ασ
^Δ ^{κ ρ}
σαν σου νε ε τρι ι ι ψαςτας κε ψα λας
των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
το ο ος ^{κ ρ} Α α αλ λη η η λου ου
ι ι ι α α α ^{π ρ}
^Κ ^{π ρ} **Ε**υ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
^Δ ^Π
μα α αρ ρους σου ε ζη ρα α νας πο τα
μου ου ους Η η η η θα α αμ ^{κ ρ} Α α αλ
λη η η λου ου ι ι ι α α α ^{π ρ}
^{π ρ} **Ε**η ε στι ιν η η η με ε ε ρα ^{κ ρ} και

 ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ ^χ ₉ Συ

 κα τηρ τι σω φα α αυ σιν ^Δ και Η η η λι ι

 ι ι ο ο ον ^χ ₉ Α α αλ λη η η λου

 ου ι ι ι α α α α ^π ₉

^π ₉ **Σ**υ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι

 αι αι α α της γης ^χ ₉ θε ρος και ε ε ε αρ ^Δ

 Συ ε ποι οι η σας α αυ τα α α ^χ ₉

 Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

 α α α ^π ₉

^π ₉ **Α** να στα ο ο Θε ε ε ος ^χ ₉ ε

^Δ πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου ^Δ

μη ε πι λα θη ^Π της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ Α α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α ^π

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

 Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
 λαβομεν Πνευμα επουραα νιον εὐρομεν
 πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
 αδα προσκυνοῦσιν οὐσιν τες αὐτη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι **Χ**ἤ
 μην α μην α μην εἰς α
 φεσιν α μαρτιων καὶ εἰς ζωην αι
 ω ω νι ον

 Πληρωθητω το στομα ημων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος $\overline{\Delta}$ Δι

$\overline{\Delta}$ $\overline{\chi}$ \overline{M}
 Ἄ α μην $\overline{\Delta}$ $\overline{\Gamma}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ + $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$
 εἶ η το ο νο μα Κυ ρι
 $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ + \overline{B} $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ + $\overline{\Delta}$
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ ($\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$)
 ως του αι ω νος $\overline{\Delta}$
 $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ + $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$
 $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ + $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$
 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ + $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$
 αι ω ω ω νο ο ος $\overline{\Delta}$

Τόν Εὐλογοῦντα...

$\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ + $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$
 $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ + $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$
 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$
 α ζ ο ν τα η μας Κυ ρι ε φυ λα τ τε
 $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἦχος Βαρύς Ζω
 Πα να γι ι α Δε
 ε σ ποι να υ πο την σκε ε ε π η ν σου παν τες

 οι δου ου λιοι σου τρε ε χο μεν και πα ρα
 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι
 προ φ θ α σ ο ν και λυ τρω σε η μας
 α πο πα
 σ η ς πε ρι στα α σε ως και α πο θ α α να τον τον
 ε ζ α α φ νι κο ο ο ν και αι πα νο ο λε θ ρ ο ν

 οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι
 η παν τα ο σα
 αν θ ε ε ε λει εις και βου ου λε σαι
 Δε ε σ ποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
 α των πισ των
 η Κε χα ρι τω με ε ν η η ε

18-12-2020 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Β΄

Π Ζ Π
πα ακουσον των παρακαλουσων σε
Ζ Μ Γ Ζ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

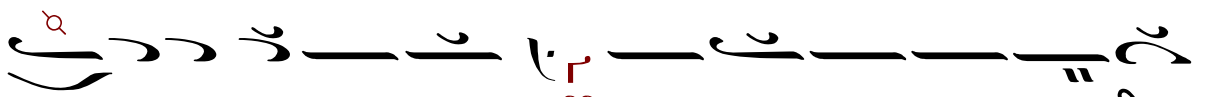

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

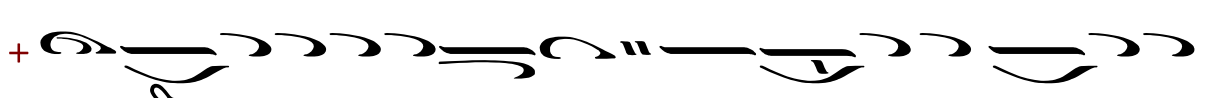
Ἦχος Βαρύς ☩ Ζω

^z ^π ^z
 υε ~ Μη η κα τα α πι στε ευ της με ^γ αν
 θρω πι νη προ ο στα σι α ^γ Πα να γι α δε
 ε σποι να α α α λ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
 του ι κε ε του σου ^z θλι ψις γαρ ε ε
 ε χει με ^Δ φε ε ε ε ε ε ρειν ου
 δυ να μαι ^{z'} των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 τα ^γ σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
 που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος ^z
 παν το θεν πο λε μου ου με νος ^γ και πα ρα

 μου θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

 σποι να του κο ο ο σμου ελ πικς και προ στα

 σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

 + την δε ε η σι ι ι ν το ο συ μ φε ε ρον ποι η η

 σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

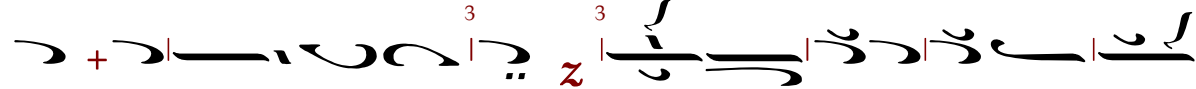
Ἦχος Βαρύς Ζω

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 νων α παλλα γη των α σθε νου ου ουν τω

 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

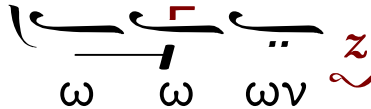
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.